318078901

జాతి భేదము లేక జనుల కాశ్రయమిచ్చి
సర్వ సమత్వంబు చాటు తరులు
తనువుపై మనకింత తమకంబు తగదంచు
చలి ఎండ వానలస్సైచు గిరులు
రేపు మాపటికంచు దాపోవ వలదంచు
విహగముల్ సంతుష్టి విద్యగరపు
తనువు నిత్యము కాదు సంసారమది భ్రాంతి
అని దేహమును విడిచనెడి వారు
నాది నేనను భ్రాంతి అనర్థమంచు
ఏడ్చు ప్రకృతి జనని బాష్పవృష్టి తెల్పు
ప్రాణి జీవించ ప్రకృతియే పాఠశాల
సద్గురుడు సాయి శ్రీహరి కాడె జూడ.

ప్రేమస్వరూపులారా!

నీరు పోసి పెంచిన వ్యక్తికైనను, హింసించిన వ్యక్తికైనను చల్లని ఛాయను తియ్యని ఫలమును అందించి వృక్షములు సమత్వమును ప్రబోధిస్తున్నాయి. ఇట్టి ప్రబోధలు మానవత్వమునకు అనాదికాలమునుండి జరుపుచూ వుండినప్పటికిని మానవుడు యింకను కన్నుతెరవలేదు. స్వజాతి విజాతి స్వమత భేదములు త్యజించి సమత్వముగా మానవత్వమును వహించి దివ్యత్వమును ప్రబోధించే యీ ప్రకృతి యొక్క తత్వాన్ని వ్యక్తులు అర్థం చేసుకోటం లేదు. వృక్షములే యింతటి పాఠములు నేర్పుచుండగా మానవత్వమును ఎందుకులాను గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు అనే విషయము యీనాడు యోచించాలి. ప్రతి మానవునకు వృక్షములే ప్రధానగురువు

తనువుపై మనకింత తమకంబు తగదంచు
చలి ఎండ వానలస్సైచు గిరులు.

దేహము యొక్క తత్వాన్ని మానవుడు అనేక అభిమాన మమకారములచే పెంచుకొని దానికి బద్ధుడై దాసుడై కేవలము తన దివ్యత్వమును తాను మరచిపోతున్నాడు. ఈ అభిమాన మమకారముల చేతనే మానవుడు యీ తుచ్ఛమైన శరీరమును అనేక విధములుగా ఆధారము చేసుకొని దివ్యత్వమైన ఆధేయమైన ప్రకృతిని విస్మరించి తాను స్వార్థమునందు మునిగిపోతున్నాడు.

సుఖదుఃఖములను సమత్వమునందుంచుకొని పవిత్రమైన జీవితము

గడపమని సర్వ మతములు కూడను బోధిస్తున్నాయి. చలి అని పర్వతములు ఏ రగ్గును ధరించటం లేదు. ఎండలు అధికముగా వున్నవని యే hill stationలకు వెళ్ళటం లేదు. ఏ air conditioning వేసుకోటం లేదు. వానలు యే విధంగా భరించాలని భ్రాంతి చేత తాను ఏ గొడుగులు పట్టటం లేదు. కేవలము యీ చలి, ఎండ, వానలు దేహమునకు మాత్రమే కాని ఆత్మకు లేవనే సత్యాన్ని గుర్తించుకున్న పర్వతములు మానవునకు అనేక విధములుగా ప్రబోధలు సలుపుతూ వచ్చాయి. ఇది రెండవ గురువు.

రేపు మాపటికంచు వాపోవ వలదంచు
విహగముల్ సంతుష్టి విద్యగరపు.

పక్షులు అప్పటికప్పుడు ఆకలివేసినప్పుడు ఏదో ఒక ప్రదేశమునకు వెళ్ళి తన పొట్టను నింపుకొని ఆనందముగా సుఖముగా శాంతిగా జీవితము గడుపుతున్నవి. కాని రేపు మాపు అని యీ 5 year plan వేసుకొని యీ తిండి తీర్థాదుల నిమిత్తమై అనేక శ్రమలు పడటం లేదు. మానవ జీవితము రేపు మాపని ఏ మాత్రము ఆధారములు లేవు. రేపు ఏమి కానున్నదో. రేపటి వరకు మనము యిచ్చట నిల్చేటు వంటి సత్యము ఏమిటి? ఈ విధమైన నీటి బుడగ వంటి జీవితమునకు రేపు మాపు అని అనేక విధములుగా మనము ప్రాకులాడి యీ జీవిత కాలమును వ్యర్థముగా వించుకుంటున్నాము. ఇది మానవత్వమునకు తగిన దివ్యత్వము కాదని పక్షులు కూడను అనేక విధములుగా ప్రబోధిస్తూ వస్తున్నాయి.

తనువు నిత్యము కాదు సంసారమది భ్రాంతి
అని దేహమును వీడి చనెడి వారు.

మనకంటి ఎదుట ఎంతమంది మరణిస్తున్నారు. ఎంతమంది జన్మిస్తున్నారు. ఎంతమంది మనలను వదలి వెడుతున్నారు. ఇది మనము గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటము లేదు. ఎన్ని చూచినప్పటికిని, ఎన్ని విన్నప్పటికిని, ఎన్ని అనుభవించినప్పటికిని యింకనూ మానవుడు యీ శరీర భ్రాంతిని వదలుకోటం లేదు. కనుక దేహతత్వాన్ని క్రమక్రమేణా కొంత బాధ్యత తప్పించుకోటం అత్యవసరము. నాది నేనను భ్రాంతి అనర్థమంచు' ఏది మనది. ఏది మన భూమి. ఏది మన వస్తువు. ఏది మన తత్వము. దీనిని మనము విచారించుకోకుండా కేవలము అన్నీ నాది నేను అని స్వార్థ స్వప్రయోజన నిమిత్తమై మనము కాలమును కాయమును అనేక విధములుగా విస్మరింప చేస్తున్నాము. ప్రకృతి యొక్క తత్వమే మనకు చక్కగా ప్రబోధిస్తూ వస్తున్నది. గడచిన వసంతకాలము తిరిగి వస్తున్నవి. అనేక ఋతువులు తిరిగి లభిస్తూవున్నాయి. క్షీణించిన చంద్రుడు కూడను ప్రకాశిస్తున్నాడు. కాని నదీ జలము, నరుని యవ్వనము వెనుకకు రాదని జగత్తే మనకు ప్రబోధిస్తున్నది.

గురువు. ఎవరు మనకు నిజమైన గురువు? ఈ విధమైన అంతర ప్రబోధము గావించే దివ్యమైన ప్రకృతి మనకు నిజమైన గురువు కాదా! ఈ విశ్వమే మనకు

318078903

గురువు. విశ్వమే కార్యము. విష్ణువే కారణము. కార్యకారణ సంబంధ స్వరూపమైనదే విశ్వము

హరిమయము విశ్వమంతయు
హరి విశ్వమయుండు సంశయము పనిలేదు
హరిమయము కాని ద్రవ్యము
పరమాణువు లేదు యిలను పరికించినచో

ప్రపంచమంతయు భగవంతుని లీలా మానుష విశేషమే.

కనుకనే ఈశావాస్యమిదం జగత్ అంతయు భగవత్ స్వరూపమే. ఈ జగత్తు భగవంతుడు నివసించటానికి తగిన వసతి గృహము. అది లేని అనంతమే. అన్నింటికిని యిదియే ఆది. పెరిగినంతవరకు పెరిగి, వికసించినంత వరకు వికసించి తాను పూర్ణప్రకాశమును పొందుచున్నది. కనులకు కనుపించి, చెవులకు వినిపించి తనువును కరిగించి మనస్సును మరపించి మానవత్వము వికసింప చేసేది యీ జగత్తు. ఇట్టి పవిత్రమైన జగత్తుకు త్రిగుణములే ఆధారము. త్రిగుణముల వికారమే ప్రకృతి. సృష్టి స్థితి లయములకు మూలకారణము. ఏలాగైలా గుణములతో ప్రకృతికి పరిణామములు. గుణముల యొక్క కార్యకలాప సముదాయమే యీ ప్రపంచము. త్రిగుణముల యొక్క తత్త్వమే త్రిమూర్తి స్వరూపము. త్రిగుణముల యొక్క స్వరూప స్వభావములను విశేష వికారములలో యీ జగత్తు పాలింపబడుతూ వుంటున్నది. ఏలాగైలా ప్రకృతి యొక్క స్వరూపము పరమాత్మ యొక్క స్వరూపమే. ఇట్టి భగవత్ స్వరూపమైన ప్రకృతిని మనము విస్మరించి, ఏదో చిల్లర మల్లర గురువుల నిమిత్తమై మనము పాకులాడుతున్నాము.

దీనిని పురస్కరించుకొనియే

గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః.

అన్నారు. ఎవరో గురువు? గురుర్ బ్రహ్మ. ఈ బ్రహ్మ ఎవరు? ఈ సృష్టి అంతయు బ్రహ్మస్వరూపమే. ఈ సృష్టికి కారణము పరబ్రహ్మమే. కనుక సృష్టిస్థితిలయములకు ఆధారుడైన దివ్యత్వమే పరబ్రహ్మ. బృహత్ స్వరూపమైన యీ ప్రకృతి తత్త్వమునకు పేరు బ్రహ్మ. ఇతడు అనంతుడు. ఇదియే పురుషసూక్తమునందు అత్యతిష్ఠ దశాంగుళమ్. భగవంతుని ఎంత చూచినప్పటికిని యింకా పది అంగుళాలు ఎక్కువగానే కనుపిస్తూ వుంటాడు. శృతి యేమని చెప్పుచున్నది? సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ అంటున్నది. సత్యము పరమాత్మ స్వరూపము. ప్రేమ పరమాత్మ స్వరూపము. శాంతి పరమాత్మ స్వరూపము. ఈ సత్య శాంతి ప్రేమ స్వరూపమైన మానవుడు కూడను పరమాత్మ స్వరూపమే. కనుక గురుర్బ్రహ్మ అంటే భగవత్ స్వరూపుడైన వాడు కాదు. ప్రకృతి స్వరూపుడే బ్రహ్మ. అనగా ప్రకృతియే మనకు ప్రథమ గురువు.

గురుర్ విష్ణుః. ఈ విష్ణువు ఎవరు? వ్యాపక శక్తి కలిగిన వాడే విష్ణువు.

ఈ వ్యాపకత్వము చేత అనేక యుగములుగా ఈ ప్రకృతిలో ప్రవేశించినవాడు విష్ణువు. దీనినే తైత్తిరీయ ఉపనిషత్తునందు ప్రకృతికి పోల్చుకుంటూ వచ్చారు. అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణాస్థితః. లోపల వెలుపల సర్వత్ర వుండినవాడు ఈ విష్ణువు అని. కనుక ఇది కూడను ప్రకృతి స్వరూపమే. సర్వత్ర వ్యాపించిన వాడు విష్ణుస్వరూపుడు. ఇక్కడ బ్రహ్మకు విష్ణువుకు భేదము లేదు. కేవలము నామములు మాత్రమే వేరుగావుంటున్నవి గాని స్వరూప స్వభావములు రెండు ఒక్కటియే.

గురు దేవో మహేశ్వరః. ఈ ఈశ్వరుడు ఎవరు? అతను సకలైశ్వర్యస్వరూపుడే. ఈశావాస్యమిదం జగత్ జగత్తంతా నివసించినవాడు ఈశ్వరుడే. ఇతని యొక్క ఐశ్వర్యముతో పంచభూతములు. ఆకాశము, గాలి, నిప్పు, నీరు, పృధ్వీ ఈ పంచభూతస్వరూపుడే ఈశ్వరుడు. ఇతను సకలైశ్వర్యస్వరూపుడు. కనుక ఏ ప్రదేశమునకు వెళ్ళినప్పటికిని ఈ పంచభూతములను విసర్జించి మనము ప్రాణము ఉంచుకోలేము. కనుక ఏతావాతా ప్రకృతి స్వరూపుడే ఈశ్వరుడు. సత్వరజో తమో గుణములతో కూడియుండిన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు ప్రకృతి యొక్క ఆకార స్వరూపులే.

మానవునకు ఉదాత్తత ఉదారత ప్రధానమైన జీవనాళములు. సత్యం వద ధర్మంచర. అనే ప్రధాన శాసనములు ప్రతి మానవునికి ప్రాణసమానము. మానవుడనగా కేవలము శరీర ఇంద్రియ మనో బుద్ధుల యొక్క స్వరూపుడు. అన్నింటికిని సాక్షిభూతుడైన ఆనంద స్వరూపుడే మానవుడు. అతనే సత్ చిత్ ఆనందుడు. ప్రతి మానవుడు సచ్చిదానంద స్వరూపుడే. ఇతే ఇట్టి సచ్చిదానందతత్వాన్ని మానవుడెందుకు గుర్తించుకోటం లేదు. ఈ శరీరముపై వున్న మమకారం చేత, అభిమానం చేత మానవుడు తన మనస్సును బహిర్ముఖముగా మార్చుకుంటూ అభివృద్ధిగావించుకుంటూ వచ్చాడు. తద్వారా ఈ యొక్క ప్రభావమునకూ లాంగి స్వభావాన్ని మర్చిపోతూ వచ్చారు. ఈనాటి మానవులందరు కేవలం ప్రకృతి ప్రభావాలకు మాత్రమే లొంగుతున్నారు కాని ఆత్మసంబంధమైన స్వభావాన్ని గుర్తించటానికి యేమాత్రం ప్రయత్నించటం లేదు. ఇట్టి మానవత్వము ఈనాడు అద్వైతము అనగా రెండుకానటువంటి ఏకత్వాన్ని మనము అనుభవించాలి. అనగా సమన్వయము అంటాము. ఈ సమన్వయమనగా యేమిటి? ఒకరితో ఒకరు కూడటం ఒకరిలో ఒకరు చేరటం ఇది సమన్వయమని భావిస్తున్నాము. ఇది నిజమైన సమన్వయము కాదు. సమరసము కూడా కాదు. అనేకత్వములో వున్న ఏకత్వమే సమన్వయము. అనేకత్వములో మనం ఏకత్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇక్కడే భావాద్వైతము, క్రియాద్వైతము, పదార్థ అద్వైతము. ఈ మూడింటిని మనము గుర్తించినప్పుడే ఈ దివ్యత్వమనేది మనకు అర్థమవుతుంది.

భావాద్వైతము. ఇది ఒక వస్త్రము. దారము లేక వస్త్రము కాలేదు. ప్రత్తి లేక దారము కాలేదు. ప్రత్తి దారము వస్త్రము మూడు ఒకటియే. దీనికి ప్రత్తి అనేది

318078905

ఉపాదానకారణము. మగ్గము నేసేవాడు నిమిత్తకారణము. ఇది ఒక వెండి టంబ్లరు. ఐతే దీనికి ఉపాదానకారణం వెండి. దీనిని ఏర్పరిచిన కంసాలి నిమిత్తకారణం. ఐతే ఉపాదానకారణంలేక నిమిత్తకారణం దీనికి సరియైన రూపము చేర్చుకోలేదు. కనుక భావాద్వైత మనగా అన్నింటియందు వుండిన ఏకత్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రత్తి, దారము, వస్త్రము మూడు ఒక్కటే. ఇదే భావాద్వైతము.

క్రియాద్వైత మనగా ఏమిటి? మనము ఎన్నిరకములైన కర్మలు ఆచరించినప్పటికిని నేను చేస్తున్నాను నేను అనుభవించాను, నేను సాధించాను అనే యీ కర్తృత్వం భోక్తృత్వం చేతనే మానవుడు భిన్నత్వమును పొందుతున్నాడు. ఏ కార్యము చేసినప్పటికి ఏమి సాధించినప్పటికిని, ఎన్ని అనుభవించినప్పటికి యివన్నీ భగవత్ప్రీత్యర్థమంటే అదే కర్మాద్వైతము. కనుకనే భావములు భగవంతునిపై వుంచి కర్మలెన్ని ఆచరించినా యిది అద్వైత రూపకంగా గోచరిస్తుంది.

ఇంక పదార్థ అద్వైతము. ఈ పదార్థ అద్వైత మనేది యీనాటి మానవునికి చాలా ప్రధానమైనది. ప్రతి వ్యక్తి, ప్రతి ప్రాణి కూడను పంచభూతములతో కూడినవాడే. ఒక్కొక్క వ్యక్తి యందు శబ్దము ఆకాశ స్వరూపము. గాలి మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాస స్వరూపము. వేడి మన యొక్క temperature. మన చెమట మూత్రము యివన్నీ జల స్వరూపము. మన దేహమంతా మృణ్మయ స్వరూపమే. ఈ పంచభూతములు పరమాత్మస్వరూపము కదా! కనుక ప్రతి మానవుడు యీ పంచభూతములతో కూడినటువంటి వాడే కనుక అందరు కూడను ఒక్కటే. ఈ దేహమునందేది వున్నదో మీ దేహమునందు కూడను అదే వున్నది. మీ దేహమునందు యేమి వున్నదో యీ దేహమునందు అదే వున్నది. ఈ రూపనామములు వేరుగాని పదార్థములు ఒక్కటే. ఇట్టి పదార్థ అద్వైతాన్ని గుర్తించటానికి మనం ప్రయత్నించినప్పుడు ఏకోవశీ సర్వభూతాంతరాత్మ అందరియందు వున్న దివ్యత్వం ఒక్కటే అనే సత్యాన్ని మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. కనుక జగత్తంతా కేవలం అద్వైతమయమైనదే. ఏకమేవ అద్వితీయం బ్రహ్మ. రెండవది లేనే లేదు. అట్టి తత్వాన్ని మనం పొందవలెనన్న మన ప్రాచీన ఋషుల ప్రబోధలు మనం చక్కగా గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. కాని దురదృష్టవశాత్తు యీ ఉపనిషత్తులకు కాని ఈ బ్రహ్మసూత్రములకు గాని, యీ వేదములకు గాని సరైన అర్థము చెప్పే వ్యక్తులు లేక పోవటంచేత అనర్థాలలో పడి నానార్థములు పెంచుకొని యదార్థమును మరచిపోతున్నారు. ఎవరికి తోచినట్లు వారు సమన్వయము గావించుకుంటూ వస్తున్నారు.

ప్రేమస్వరూపులారా! సర్వులు కూడను ప్రేమమయమైన తత్వాన్ని మనం అనుభవించి ఆనందించాలి. ఈనాడు ప్రబోధించే వ్యక్తులు యితరులకు ప్రబోధించే విషయాలు తమకు కూడా అన్వయిస్తాయనే సత్యాన్ని మరచిపోతున్నారు. కేవలం ప్రేక్షకులకు మాత్రమే మనం ప్రబోధిస్తున్నామని భావిస్తున్నారు. కనుక వారియొక్క ప్రబోధలకు విలువ

318078906

లేకుండా పోతున్నది. ప్రబోధించే వ్యక్తి తాను ఆచరించి, అనుభవించి, ఆనందించి, పెంచి పదిమందితో పంచుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈనాడు పవిత్ర భారతదేశములో నాస్తికత్వము అభివృద్ధి కావటానికి ఇదే మూలకారణము. చెప్పే వ్యక్తులు చేయటానికి పూనుకోటం లేదు. కనుక త్రికరణశుద్ధి యే నిజమైన మానవతా విలువ. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ అనే పదములు కాదు. సంకల్పించుకున్న దానిని వాక్కులో వ్యక్తరించటం, సంకల్పవాక్కులు రెండింటిని క్రియారూపంలో పెట్టటము. ఇట్టి త్రికరణశుద్ధియే మానవత్వము. కాని యీనాడు యీ త్రికరణశుద్ధి యేమాత్రం మనయందు కన్పించటం లేదు. మనసుయందు ఒక మాటయందు వేరు, క్రియ మరొకటిగా రూపొందుతూ వుంటున్నాయి. కనుక నే పవిత్రమైన దివ్యత్వమును మనం పొందవలెనన్న ఏకత్వాన్ని మనం సార్థకమైనంత వరకు అర్థం చేసుకొటానికి ప్రయత్నించాలి.

ప్రపంచమంతయు పరిపూర్ణమైన స్వరూపమే. దీనికి భిన్నత్వమనేది యేమాత్రం కన్పించదు. పరిపూర్ణమైన బ్రహ్మము నుండి పరిపూర్ణమైన జీవత్వము వుద్భవించింది. పరిపూర్ణమైన జీవతత్వము నుండి దేహము విడిపోగా పరిపూర్ణమైనది గానే శేషిస్తోంది.

అదియు పూర్ణము యిదియు పూర్ణము
పూర్ణమున వుదయించు పూర్ణము
పూర్ణమున పూర్ణము తీసిన
పూర్ణమే శేషించి యుండు.

పూర్ణము నుండి పూర్ణము పోతే మిగిలినది కూడా పూర్ణమే.

పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే.

అంతా పూర్ణమే. శేషించినటువంటిది పూర్ణమే. అనుభవించినటువంటిది పూర్ణమే. గతించినటువంటిది పూర్ణమే. వర్తమానము పూర్ణమే దేహభ్రాంతి చేతనే మనం యీ పూర్ణత్వాన్ని విస్మరిస్తున్నాము.

ఇంద్రియముల చేతను దేహము చేతను అనేక కర్మలు మనము ఆచరించవచ్చును. ఇది కేవలము దేహవృత్తులు తప్ప ఆత్మకు సంబంధము లేదు. ఆత్మ అనగా యిదియే దీనికి సరైన ప్రమాణము. ప్రజ్ఞానమే ఆత్మ. ఈ ప్రజ్ఞానము దేహమునందు యింద్రియములయందు అంతఃకరణములయందు వాక్కునందు సర్వత్ర నిండివుంది. ఇది ఒకొ దానికొకటి అన్యోన్య ఆశ్రయమంతై అవినాభావ సంబంధము లైవుంటున్నవి. కన్ను చూస్తున్నదని మీరు భావిస్తున్నారు. కాదు కాదు. కన్ను కేవలము ఒక పనిముట్టు వంటిది. ఈ అంతఃకరణ ప్రజ్ఞావృత్తి ద్వారానే ఎరుపు, నలుపు తెలుపు అని రంగులు చూడగలుగుతున్నది. ఈ రంగులు చూచునది కన్నులు కాదు

318078907

ప్రజ్ఞయే. ఇంక చెవులు వినిపిస్తున్నాయి. శబ్దములు వింటున్నామంటున్నారు. కాదుకాదు. అంతఃకరణ వృత్తి ద్వారా యీ ప్రజ్ఞ ప్రవేశించి యీ చెవులు మంచి చెడ్డ శబ్దములు వినగలుగుతున్నాయి. కనుక అన్నింటికి ప్రజ్ఞయే ప్రధానమైనది. ఇక్కడ వాక్, మనస్సు, ప్రాణము యీ మూడింటి యొక్క చేరికయే ఆత్మ. వాక్కు తేజోమయము. మనస్సు అన్నమయము. ప్రాణము రసమయము. వాఙ్మయమైన యీ తేజస్సు మనోమయమును ఒక ప్రాణమంతముగా మార్చుకోటానికి యిదే మూలకారణము. ఈ అన్నమయమైన మనస్సును రసమయముగా మారుస్తుండేది కూడను యీ వాక్కు. దీనినే ఉపనిషత్తులు రసోవైసః అన్నారు. ఈ రసస్వరూపుడే పరమాత్ముడు. ఇంతేకాదు. అంగీరసః అన్నారు. మన అంగముల లోపల సర్వత్ర వుండి ఒక్కొక్క అంగమునందు రసస్వరూపుడైనదే ఆత్మ. కనుక యిట్టి భగవత్ తత్వాన్ని మనం గుర్తించటానికి ఎన్నివిధముల సాధనలు చేయనక్కర లేదు. ప్రాకృతమైన జీవితమునందు, నిత్యప్రపంచమునందు అనుభవించే ప్రతి విషయాన్ని మనం చక్కగా విచారణ చేస్తే యీ ఆత్మతత్వం సులభతరమవుతుంది.

హేతువు అని భగవంతునకు ఒక పేరు. హేతు అనగా ఏమిటి? సృష్టి అంతా కూడను ఉపాదాన కారణము నిమిత్త కారణము తోనే. ఈ రెండింటికిని కారణభూతుడు కావటంచేతనే యితనిని హేతువు అన్నారు. ఇతనికి విజ్వరుడు అని మరొక పేరు. అనగా జగత్తునందు ఉద్భవించిన ప్రతి పదార్థము కూడను క్షీణిస్తుంది. మార్పుచెందుతుంది. ఎన్ని క్షీణించినా, ఎన్ని మార్పులు చెందినా భగవంతుని యందు క్షీణత తెలియదు. మార్పు కలుగదు. ఇంతేకాదు. భగవంతుని యొక్క ప్రేమ తత్వము అఖండమైనదిగా వుంటుంది. అది తరిగేది కాని పెరిగేది కాని కాదు.

క్షణము లోపలె పుట్టుచు క్షణములోనె
పెరుగునట్టిది ఎప్పుడు ప్రేమ కాదు.
చావు పుట్టుక లేనట్టి జీవి హృదిని
నిత్యనిర్మల జ్యోతియై నెగడు ప్రేమ.

ఈనాటి మన ప్రేమలన్నియు క్షణంలో పుడుతున్నాయి. క్షణములో మరణిస్తున్నాయి. కాని భగవంతుని ప్రేమ అట్టిది కాదు. దానికి పుట్టుక లేదు చావు లేదు. ప్రేమయే అతని యొక్క స్వరూపము. ప్రేమయే అతని స్వభావము. దానికి ఒరిగేది కాని, తరిగేది కాని పెరిగేది కాని లేదు. ఈ చావు పుట్టుకలు రెండు వున్న దేహి యొక్క హృదయమునందు నిత్యనిర్మల జ్యోతియై నెగడు అదియే ప్రేమ తత్వము. అఖండమైన ప్రేమ అన్నులకంతా అందించే స్వభావమే భగవంతునిది. కనుకనే ఓం విజ్వరాయనమః అని పిలుస్తూ వచ్చారు. అనగా భగవంతుని ప్రేమ ఏ విధమైన వారికైనా సమంగా అందిస్తూనే పోతుంది. కొంతమంది భావించవచ్చు. కొంతకాలం భగవంతుని ప్రేమ ఉ

318078908

భావించాము. మరికొంత కాలము భగవంతుని ప్రేమకు దూరమయ్యామని భావిస్తూ వుంటారు. ఇదంతా వారి భావ బోధములు తప్ప భగవంతుని బోధలు కావు. ప్రకృతి అంతయు కూడా ఒక శుద్ధమైన అద్దము వంటిది. ఆ అద్దము ముందు ఏ విధమైన చర్యలు చేస్తావో దాని ప్రతిబింబాన్నే నీవు అనుభవిస్తావు. కనుక నీవు చేసిన మంచి చెడ్డలే నీకు ఆ విధంగా ప్రేమకు సమీపంగా ప్రేమకు దూరంగా కన్పించినట్లుగా వుంటుంది. భగవంతుని యొక్క ప్రేమ తత్వము ఎప్పటికీ ఒక్కటిగానే వుంటుంది. ఆ ప్రేమ నిర్గుణం, నిరంజనం, సనాతనం, నికేతనం, నిత్యశుద్ధ బుద్ధ ముక్త నిర్మల స్వరూపిణం. ఈనాటి ప్రేమలన్నియు కూడను దేహమును ఆధారము చేసుకొని ప్రేమను పెంచుకోటం త్రెంచుకోటం జరుగుచున్నది.

ప్రేమ స్వరూపులారా! దుఃఖముగాని ఆనందముగాని మానవునికి స్వభావములు కావు. ఇవి కేవలము కల్పితములు మాత్రమే. దుఃఖమే కనుక స్వభావము అయితే ఈ దుఃఖమును నిర్మూలంగావించటం యే మాత్రం సాధ్యంకాదు. ఎన్ని తపస్సులు చెయ్యి. ఎన్ని పూజలు చేయి ఈ దుఃఖ నివారణ కావటానికి వీలుకాదు. కారణము ఏమిటి? స్వభావాన్ని మార్చటానికి ఎవరికి వీలుకాదు. బెల్లమునకు తీపి స్వభావము. ఈ స్వభావము మార్చటానికి యెంత మాత్రానికి వీలు కాదు. అదే విధముగనే మనకు దుఃఖము స్వభావము కాదు. కనుకనే మనము మార్చుకోగలుగుతున్నాము. ఈ సుఖదుఃఖములు రెండు మనస్సు యొక్క వికారములే. ఈ మనోవికారముల చేత సుఖదుఃఖములు రెండూ మనకు సంభవిస్తున్నాయి. నిజముగా మనము ఆనంద స్వరూపులమే. అనంత స్వరూపులమే. అమరులమే. ఇట్టి సత్యాన్ని మనం భావించాలి. అప్పుడే మనకు భద్రపడుతుంది. భగవత్ప్రేమను మనం అనుభవించినప్పుడే యిట్టి భద్రత యేర్పడుతుంది. నాది నావారు అనే స్వార్థ స్వప్రయోజనములు మనం కొంతవరకు నిర్మూలన గావించుకోవాలి. ఎవరికో కొంత మందికి మాత్రమే మనం సేవ చెయ్యాలి కొంత మంది క్షేమాన్ని మాత్రమే మనం కోరాలి అని కాదు. అందరి క్షేమాన్ని కోరాలి. అందరి ఆనందాన్ని మనం ఆశించాలి. అందరి అభివృద్ధిని మనం అభిలషించాలి. ఇట్టి పవిత్రమైన భావం చేతనే ప్రాచీనులు లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు అనే ఈ పవిత్ర సూత్రము నందిస్తూ వచ్చారు. వేదము కూడా యిట్టి సమత్వాన్ని నిరూపిస్తూ వచ్చింది. సహనా వవతు, సహనౌ భునక్తు, సహవీర్యం కరవావహై. ఇది ఏమిటి?

కలసి మెలసి పెరుగుదాం కలసిమెలసి తిరుగుదాం
కలసి మెలసి తెలుసుకున్న తెలివిని పోషించుదాం
కలసి మెలసి చెలిమితో జీవించుదాం కలత లేక
కలసి మెలసి కలత లేక చెలిమితో జీవించుదాం

అని అన్నది వేదం. కాని యీనాడు మాది మీది అనే భేద భావములకు చోటివ్వటం

చేత కలతలు అభివృద్ధి అవుతున్నాయి.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ దివ్యమైన భావములు మీ హృదయమునందు నింపుకోటానికి తగిన కృషి చేయండి. ద్వేషము, అసూయ ఇలాంటివి మన హృదయములో యే మాత్రము ప్రవేశించరాదు. ఏనాడు యీ దివ్యమైన ప్రేమను మనం అనుభవిస్తామో ఆనాడే మనము దివ్యత్వాన్ని కూడా అనుభవిస్తాము. ఒకానొక సమయంలో ధర్మజుడు కృష్ణుని ప్రశ్నించాడు. నిన్ను దూషించే దూషణాలు నేను వినలేకపోయేవాడను. ఈ శిశుపాల దంతవక్త్రాదులు మహాపాపులు. దివ్యమూర్తివైన పరమాత్మను యిన్ని విధములుగా నిందిస్తూ వచ్చారు. కాని అట్టివారు యే నాటికైనా యీ పాపఫలము అనుభవించక తప్పదని భావించాను. కానీ యీ మహాసభలోపలనే నేను నా కన్నులతో చూస్తూ వుండగనే వారి దివ్యమైన జీవన జ్యోతులు నీలో ఐక్యమైపోయాయి. ఇలాంటి పాపులకు కూడా నీలో ఐక్యత వుంటుందా అని ప్రశ్నించాడు. ధర్మజునికి ఒక చక్కని పేరు మధురభాషకుడు, రాజభూషణా అని రెండవ టైటిల్. రాజభూషణా! మధురభాషణా! ఇది కేవలము నీ భ్రాంతి తప్ప అన్యం కాదు. అన్నాడు కృష్ణుడు. దూషణ భూషణ తిరస్కార పురస్కారములు దేహమునకు మాత్రమే గాని ఆత్మకు లేవు. దేహమే నేను అనే మమకారం చేత నీవు యీ బాధకు గురి కావలసి వచ్చింది. ఈ దేహ భ్రాంతి చేతనే ఆత్మభ్రాంతి నీకు అడ్డు తగిలింది. కనుక యీ దుఃఖమునకు కాని యీ ఆనందమునకు గాని, యీ క్రోధమునకు గాని, యీ రాగమునకు గాని నీ మనసే కారణము. మనసు మంచిగా మరల్చుకో. అంతే గాని యిట్టి వారికైనా నాలో స్థానము వుంటుంది.

ఎక్కడ నుండి వచ్చెనో అక్కడికి తిరిగి పోక తప్పదు. మట్టినుండి పుట్టినటువంటి కుండ పగిలి ముక్కలై తిరిగి మట్టిలోనే చేరిపోతుంది. అదే రీతిగా యీ దేహము మృణ్మయమునుండి వచ్చింది. మృణ్మయములోనే తిరిగి దేహము చేరిపోతుంది. ఆత్మ చిన్మయ స్వరూపము. అది నిరంతరము చిన్మయంగానే వుంటుంది. ఆత్మ ప్రేమమయమైనది. జ్యోతిర్మయమైనది. అక్కడ బల్బు వుంది. కానీ వెలుతురు ఎక్కడిదో ప్రసరించింది. ఈ వెలుతురుకేమి రూపము? యే రూపము లేదు. ప్రకాశమే దాని రూపము. అటులనే ఆత్మ అనేది ఒక ప్రకాశము. దానికి ఇట్టిది అట్టిది అని రూపములు చెప్పటానికి వీలుకాదు. మనలో వున్న గుణముల యొక్క మార్పు చేతనే దాని యొక్క స్వరూపము నిరూపణ అవుతోంది.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! భగవత్తత్వమందు కాని భగవద్వాక్యమునందు గాని ఎంతో విశాలమైన అనంతమైన అర్థములు కలిగి వుంటాయి. ఇక్కడ ఒక చిన్న ఉదాహరణము. వర్ణములంతా భగవంతుడు సృష్టించాడని అనుకుంటాము. ఇతడు యీ వర్ణములు సృష్టించటానికి కారణమేమిటని ప్రశ్నించుకుంటే గుణములు, కర్మలు బట్టి యీ వర్ణములు మార్పు చెందుతూ వచ్చాయి. సూర్యునికి మూడు రంగులు వుంటున్నాయి.

318078910

ఒకటి నలుపు. రెండవది తెలుపు మూడవది ఎరుపు. ఈ తెలుపు, ఎరుపు, నలుపు ఇవి నిత్యము మనము దర్శిస్తున్నాము. రాత్రి చీకటి అది నలుపు. తెల్లవారే టప్పటికి నలుపు పోయి ఎరుపు ప్రారంభమవుతుంది. సూర్యకిరణములు. ఈ ఎరుపు రంగు మారి తెల్లటి తెలుపుగా మారుతోంది. ఈ ఎరుపు ఎక్కడనుండి వచ్చింది. నలుపునుండి వచ్చింది. ఈ తెలుపు ఎక్కడి నుండి వచ్చింది. ఎరుపు నుండి వచ్చింది. కనుక నలుపు నుండి ఎరుపు ఎరుపు నుండి తెలుపుగా మారిపోయింది. కనుక ప్రతి మానవుడూ పుట్టిసమయంలో సర్వులూ కూడను శత్రువులే. అజ్ఞానంగా వుంటారు నలుపుగా. ఈ అజ్ఞానము క్రమక్రమంగా మార్చుకుంటూ వస్తే రజోగుణంగా మారిపోతుంది. ఈ రజోగుణమే సాత్వికంగా రూపొందుతుంది. కనుక ఉద్రేకం కలిగినవాడు, రాగద్వేషము కల్గినటువంటి వాడు ఎరుపు. అతడే క్షత్రియుడు అన్నారు. పవిత్రమైన దివ్యమైన భావములు కల్గినటువంటివాడే బ్రాహ్మణుడు అన్నారు. మూర్ఖత్వం చేత అజ్ఞానం చేత కుమిలిపోయినవాడు శూద్రుడు అన్నారు. కనుక అందరూ మూర్ఖులు కాదు. అందరూ వీరులు కారు. అందరూ సాత్వికులు కారు. అందరియందలి గుణకర్మలు ఆధారం చేసుకొనియే వారిని యీ విధంగా వర్ణములుగా విభజించారు. అందరూ భగవత్ స్వరూపులే. ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి భగవత్ ఆకారులే. ఒక తల్లికి నలుగురు కొడుకులు ఉంటారు. పెద్దకుమారుడు చక్కగా వేదాధ్యయనం చేసి చదువునందు అభివృద్ధి గాంచినవాడై ఉన్నతస్థాయిలో పండితుడని పిలిపించుకుంటాడు. రెండవవాడు యుద్ధములో చేరి గొప్ప యుద్ధవీరుడుగా రూపొందుతాడు. అతనిని సిపాయి అంటారు. మూడవవాడు వ్యాపారములో ప్రవేశించి గొప్ప వ్యాపారిగా పేరు పొందుతాడు. నాల్గవవాడు తండ్రికి వున్న భూమిని యెందుకు వృథా చెయ్యాలని దానిని సాగుచేసి పంటలు పండిస్తూ సేద్యగానిగా రూపొందుతాడు. నాల్గవవాడు కర్షకుడు. మూడవవాడు వ్యాపారి. రెండవవాడు క్షత్రియుడుగా యుద్ధవీరుడుగా వున్నాడు. మొదటివాడు గొప్ప పండితునిగా వున్నాడు. అతను పండితుడు ఇతను క్షత్రియుడు ఇతను వ్యాపారి ఇతను శూద్రుడు యీ నలుగురూ ఒక తల్లి బిడ్డలు కారా! వారి వృత్తులను బట్టి యీ విధమైన పేర్లు వచ్చాయి. కాని నిజంగా చూస్తే సర్వులు కూడా ఒక తల్లి బిడ్డలే. కనుక యీ భేదములను మనం యేమాత్రం పాటించరాదు. చెట్లకంటే హీనమై పోతున్నాము మనమీనాడు. ప్రతి ఒక్కరి హృదయమందు భగవన్నామము సమంగా వుచ్చరించాలి.

సాయి నామమె హాయి స్మరియించుడో యంచు
వృక్షముల్ తలలూపి పల్కుచుండు
సాయి నామమె హాయి స్మరియించుడో యంచు
పక్షి సంతానముల్ పల్కుచుండు.
సాయి నామమె హాయి స్మరియించుడో యంచు
కుసుమముల్ వాసనల్ కురియుచుండు

318078911

సాయి నామమె హాయి స్మరియించుడోయందు
తుమ్మెదల్ ఝుమ్మని యరచుచుండు
ఆకాశమునుండి యిదియె శబ్దంబు వచ్చు
భూమినుండియు యిదియె శబ్దంబు వచ్చు
సాయి సాయి యనుచు సర్వదిక్కులు నిండి
పిక్కటిల్లుచునుండును పర్తియందు.

ఎక్కడ చూచినా ఒకరికొకరు సాయిరాం సాయిరాం అంటారు. ఈ హృదయము ఎంత పవిత్రముగా రూపొందుతుంది. సాయి అంటే ఒకరి పేరు కాదు. హృదయములో పవళించే పరమాత్మతత్త్వమే సాయి.

ఈనాడు మన యొక్క సంస్కృతిని పవిత్ర భావాలను పూర్తిగా మరచిపోతున్నాము.

మంచి తత్త్వంబు మరచిరి మనుషులంత
ధర్మమడుగంటె సంఘాన కర్మకాలి.
నిలువ నీడయె లేకుండె నీతికెచట
ఇంతకంటెను దౌర్భాగ్యమేమి కలదు.

నీతికైనా చోటునిస్తున్నామా? లేదు లేదు. నీతే మన జాతి.

జాతి గౌరవంబు నీతిపై నిలచును
నీతి లేకయున్న జాతి చెడును
నీతి కలుగు జాతి నిజమైన జాతిరా
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట.

సంఘ సంస్కారమంతయు గంగ కలసె
మనుజ జాతికి తృప్తియే మాయమయ్యె
శీలనీతులు జగతిలో క్షీణమయ్యె
ఇదియె ప్రోగ్రెస్సు యీనాటి విద్యయందు.

ఇది మనం తెలియవలసింది. మన ప్రోగ్రెస్సు ఏమిటి? కన్న తల్లిదండ్రులను మనము ధిక్కరిస్తున్నాము. వారిని గౌరవించలేని దురవస్థలకు గురైపోతున్నాము.

ప్రేమస్వరూపులారా! మన కడుపులోవుండి అనుకూలవంతులై అన్నివిధములు మనలనాదరించి అభివృద్ధిగావించిన తల్లిదండ్రులనే నేడు విస్మరిస్తున్నప్పుడు యీ యొక్క అనుకూలములు లేక మనకు అతీతమై అగమ్యగోచరమైన దైవత్వాన్ని మీరు యేరీతిగా ప్రేమించగలరు? నీ అనుకూలములో వున్నదానిని నీవు ప్రేమించలేనప్పుడు అతీతమై అగోచరమైన దైవత్వాన్ని నీవు యేరీతిగా ప్రేమించగలవు. కనుక మొట్టమొదట నీ తల్లిదండ్రులను నీవు ప్రేమించు. వారే నిన్ను పెంచి పెద్దచేసి యీస్థితికి తీసుకు

వచ్చారు. ఇట్టి వారికి కృతజ్ఞత చెప్పలేని మానవుడు దైవభక్తి దైవభక్తి యీ భక్తి నిజమవుతుందా? ఇది కానే కాదు. కేవలం దైవాన్ని కూడను స్టంట్ చేయటం. మొట్టమొదట నీ కందు బాటులో వుండి, నీ అధీనము లోవుండి, నిన్ను ప్రేమించి, నిన్ను అభివృద్ధి గావించి, నిన్నింతవరకు తెచ్చిన తల్లి తండ్రులను నీవు మొట్టమొదట ప్రేమించు. అదే మాతృదేవో భవ పితృదేవో భవ. ప్రత్యక్ష స్వరూపమును మనము విస్మరిస్తున్నాము. పరోక్షమైన దేవతలనంతా ఆరాధిస్తున్నాము. సజీవులను బాధించటము, నిర్జీవులను పూజించటము. ఇది భక్తి కానేరదు. సజీవులను పూజించు. ప్రతి మానవుని యందు దైవత్వము ను విశ్వసించు. ఇది బాబా ప్రబోధ. నిజముగా యీ సమత్వాన్ని మీరు అభివృద్ధి పరచుకుంటె భారత దేశ మయొక్క సంస్కృతి యింతకంటె మరేమి లేదు. ఎవరినీ మనం ద్వేషించరాదు.

వ్యాసుడు గొప్ప మహర్షి. వ్యాసో నారాయణో హరిః అన్నారు. అతను నారాయణ స్వరూపుడని ఒక ప్రఖ్యాతి. అతను శబ్ద స్వరూపములో వుండే వేదాలనంతా అక్షర స్వరూపంలోనికి మార్చాడు. ఇతను అరుంధతి యొక్క ముని మనుమడు. ఇలాంటి మహర్షి యీ విధమైన యీ అనంతమైన వేదాలను అనేక రూపములలో వున్న వేదాలను మానవుడు అనుభవించటానికి సాధ్యం కాదని గుర్తించి దానిని విభజించుకుంటూ వచ్చాడు. ఆషాఢ పౌర్ణమి నాడు పుట్టిన దినము. కనుక యీనాడు వ్యాస పౌర్ణమి అనటానికి ఆ దేహముల కారణము మానవత్వంలో వున్న దివ్యత్వాన్ని సమత్వంగా భావించి ప్రపంచానికి వ్యాపింప చేసినవాడు వ్యాసుడు. 18 పురాణములు వ్రాసి యీ 18 పురాణములు పఠించటము సాధ్యము కాదని గుర్తించి పరోపకారాయ పుణ్యాయ, పాపాయ పరపీడనం. అని రెండు వాక్యములలో దానియొక్క సారాంశాన్ని మనకిచ్చాడు. Help ever Hurt never. అందరికీ సహాయం చేయి. ఎవరినీ నీవు బాధించవద్దు. ఈ పవిత్రమైన సూత్రాలనంతా లోకానికి అందించిన వ్యక్తి వేదవ్యాసుడు. పుట్టిన దినము పౌర్ణమి. కనుక యిది గురుపౌర్ణమి. లోకానికంతా ఒక గుర్తును తెప్పించిన వాడు కనుక అతనిని గురువు అన్నారు.

గురువు అనగా అంధకారము నిర్మూలంగావించే వాడు. కనుక నిజమైన గురువు భగవంతుడే. ఈ అంధకారమనే అజ్ఞానము నిర్మూలించే శక్తి సామర్థ్యములు అతనికి మాత్రమే వుంటున్నాయి. మిగిలినవి లోక సంబంధమైన విషయాలు బోధించే వారు ఉపాధ్యాయులు కావచ్చు. వీరంతా ఎవరికీ గురువులు కానే కారు. ఉపదేశం చేసే వారంతా గురువులకారు. గురోగురుః వారందరికి గురువైనవాడు భగవంతుడు. కనుక ప్రతి ఒక వ్యక్తి భగవంతుని గురువుగా భావించాలి. ఈ గురు పూర్ణిమ అని చెప్పి గురువులకు పూజలు చేయటం వల్ల దక్షిణలు ఇవ్వటం యిది కాదు గురుపూజ. ఈనాటి గురువులంతా చెవిలో మంత్రము చేతిలో డబ్బు. వీరు బాధ గురువులు, బోధ గురువులే గాని నిజమైన గురువు భగవంతుడొకడే. కనుకనే గురు బ్రహ్మ గురు ర్విష్ణు గురుర్దేవో మహేశ్వరః. భగవంతుడే గురువు అన్నారు. ఆ భగవంతుడెవరు? ప్రకృతే మనకు భగవత్ స్వరూపము,

318078913.

Nature is the best teacher. ఈ జగత్తే మనకు నిజమైన గురువు. ఈ విశ్వములో ప్రతి
పక్షి, ప్రతి వృక్షము, ప్రతి శిల అన్నీ కూడా మనకు అనేక రకములైన ఉపదేశములు గావిస్తు
న్నాయి. అడవులంతా కూడను కేవలము కాష్టమయము. కొండలంతా కేవలము శిలామ
యము. భూమి అంతా కేవలము మృణ్మయము. దేహమంతా కేవలము మాంసమయ
ము. ఇవన్నీ పంచభూతముల మయమే. దీనికంటె భిన్నమైనది మనకు ఎక్కడా కనుపించదు.
కనుక విశ్వమే మన ప్రధానమైన గురువు. ఈ విశ్వము యొక్క దివ్యత్వమును చక్కగా మనము
అనుసరించాలి. చూడండి మనము ఒకదినము earlyగా నిద్రపోవచ్చును. ఒకదినము
lateగా మనము లేవవచ్చును. కానీ ప్రకృతి శాసనమును అనుసరించి ఋతువులు ఎంత
correctగా చక్కగా వస్తున్నాయి. ఈ సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయములు ఎంత చక్కగా వడు
స్తున్నాయి. జగత్తు లోపల ప్రతి ఒక్కటి కూడను తమ తమ నియమాలను పాటిస్తూ వున్నాయి.
మానవుడు ఒక్కడే తన నియమాన్ని వుల్లంఘించి పోతుండేది. కనుకే యీనాడు మానవుని
కే సర్వధర్మములు అత్యావశ్యకమైనవి. పశువులు తమ తమ ధర్మములను తాము పాటిస్తున్నాయి
మృగములు తమ తమ నియమాలు తాము పాటిస్తున్నాయి. వాటికి కూడా కొంత season and
reason వున్నాయి. ఏ reason ఏ season లేకుండా ప్రవర్తించేవాడు మానవుడే.
అట్టి మానవునికే యీనాడు సుబోధలు అత్యవసరము. అట్టి మానవునికే యీనాడు ధర్మ
ప్రబోధలు అత్యవసరం. అట్టి మానవునికే నీతి నిజాయతీలు అత్యవసరం. వీటన్నింటికీని
ఒక నియమాన్ని పాటించాలి. ఆ నియమమే ఆధ్యాత్మికము. ఆధ్యాత్మికము లేకపోతే మాన
వుడు యే మాత్రం ప్రకాశించడు వికసించడు.

ప్రేమ స్వరూపులారా! మనము ప్రేమను పొందదలచుకుంటే, ఎనిమిదవ
తరగతి పిల్లవాడు చెప్పాడు. నామస్మరణ. నామస్మరణతో తరుణోపాయం. ముఖ్యముగా మీరు
సేవాకార్యక్రమములలో పాల్గొని నామస్మరణ చేత సేవను ఆచరించాలి. ఈనాడు ప్రత్యేకమైన
విషయాన్ని మీరు గుర్తించుకోవాలి. మానవ దేహము కర్మనిమిత్తమై లభించింది. కర్మను
బంధించి మనుష్యలోకే. కార్యకలాప సముదాయాలన్నీ కూడను యీకాయములోనే కూడివుం
టున్నాయి. కర్మనాచరించక మనము యే మాత్రం కూడా వీలుకాదు. ప్రతి వ్యక్తి కూడను తమ
తమ కర్తవ్యమును నిర్వహించాలి. తన కర్తవ్యమును విస్మరించినవాడే పాపి అని చెప్ప
వచ్చును. ఎవరెవరి కర్తవ్యాన్ని వారు పాటిస్తూ పోయినప్పుడు దేశమంతా సుభిక్షంగా
వుంటుంది. ఎవరికోసమో నీవు యోచించవద్దు. నీ కర్తవ్యమును నీవు ఆచరించు. ఇం
కొకరు తన కర్తవ్యాన్ని తాను ఆచరిస్తాడు. అప్పుడు ఒకరికొకరు చెప్పనక్కరలేదు. జడ
మైన మిషను పని చేయకపోతే తుప్పుపట్టిపోతుంది. మనిషి పని చేయకపోతే వాడు
తుప్పు పట్టడా? పని చేయని మానవుడు మానవుడే కాదు. ఏదో ఒక పని చేస్తే చాలదు.
సమాజసేవలో పాల్గొనాలి. సమాజ సేవలో పాల్గొను యిదే సర్వేశ్వరసేవ. భగవంతుని ప్రే
మ పొందాలంటే సులభమైన మార్గము ఇదే. Best way to Love God is Love all

serve all. అందరినీ ప్రేమించు. అందరిని సేవించు. సేవించే మార్గములో చక్కగా మనం మన జీవితాన్ని పవిత్రం గావించుకోవాలి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! అనేక మంది ప్రశాంతి నిలయానికి వస్తారు. ఇంక రేపటినుంచి ఎవరు కూడను వూరికే కూర్చోటానికి వీలు లేదు. వారి చేతనైనంత పని మనము సమాజములో చేసి తీరాలి. కేవలము వినటం కూర్చోటం మాట్లాడటం ఇదేనా మానవత్వమునకు తగిన లక్ష్యము. ఎవరికి చేతనైన పని వారు తప్పక చేయాలి. పని చేయని వారు ప్రశాంతి నిలయములో వుండటానికే వీలు లేదు. చేయండి. ఏదైనా ఒక సేవ చేయండి. నిరంతరము Loading unloading యిదేనా మానవత్వానికి. యిది సరైనది కాదు. ఈ గురుపూర్ణిమనుండి మీరు చేయవలసినది సేవే ప్రధానమైనది. ఎంతో సేవ చేయవలసి వుంటున్నది. ఆ సేవ చేయందే జీవితము సార్థకమవుతుంది. ఈనాడు లోకమంతా యిలాంటి దురవస్థలకు గురికావటానికి కారణం ఏమిటి? సేవకత్వము నేర్చుకొనకుండా నాయకత్వములోకి పోవటంచేతనే యీ దురవస్థలు. సేవ చేయనివాడు నాయకుడు కావటానికి ఏమాత్రము అర్హుడు కాడు. సేవకత్వమే నాయకత్వమును అందిస్తుంది. కింకరత్వమే శంకరత్వాన్ని పోషిస్తుంది. నేను గొప్పవాడినని అహంకారమునకు అవకాశము యివ్వకూడదు. ఈనాడు ధనము చేత బలవంతుడు కాడు. జనము చేత బలవంతుడు కాడు. నిజమైన బలము ఏమిటి? Morality and purity are the only strength. ఇదే మానవుని నిజమైన బలము. దేహబలము వుండి ఏమి ప్రయోజనము. గుండు మోయవచ్చు, బండ మోయవచ్చు. కాదు. మన దుఃఖమును భరించుకునే బలము నిజమైన బలము. సత్శీలవంతుడు కావాలి. హృదయము పరిశుద్ధముగా వుంటుండాలి. ఇవి రెండు అభివృద్ధిగావించుకోవాలంటే సేవలో మనము పాల్గొనాలి. ఈ సేవలో పాల్గొనేటప్పటికి అహంకారము నిర్మూలమైపోతుంది. మన అహంకారము నిర్మూలముగావించుకోవాలంటే సేవలో మనము పాల్గొనాలి. అప్పుడు మన జీవితము సార్థకమవటమే కాకుండా మన దేశమునకు ఆదర్శవంతమైన జీవితము అందించినవారమవుతాము. ఈనాడు అనేకమంది ఆఫీసర్లు అందరికి వుపదేశిస్తున్నారుగాని వారు తమ పనులలో చేరటం లేదు. ప్రతి ఒక్కరు worker కావాలిగాని యజమాని కాకూడదు. అప్పుడే నిజమైన క్షేమము దేశానికి కోరినవారమవుతాము. అప్పుడే నిజమైన మానవత్వము పోషించినవారమవుతాము. ప్రతి ఒక్కరు సేవలో పాల్గొనాలి. ఇతరులకు మనము యేమి చెబుతున్నామో దానిని మనము చేసి చూపించాలి. దానిని నేను చేస్తున్నాను. అందువల్లనే నేను చెప్పటానికి తగిన యిదిగా వుంటుంటాది. అందరిని ప్రేమించండి అంటాను. నేను అందరిని ప్రేమిస్తాను. నేను తెల్లవారి మొదలు రాత్రివరకు పనిచేస్తూ వుంటాను. ఎంత వుల్లాసముగా వుంటాను మీకు తెలుసునా! మీకు తెలియదు. Happiness is my form. నేనెప్పుడు ఆనందముగానే వుంటాను. చింతించను. కారణము ఏమిటి? ఏ ఆశలు లేవు. అది నిజమైన ఆనందమునకు కారణ

ము. ఆశలు పెంచుకొని పెంచుకొని పోవటం చేతనే ఆనందము తరిగి తరిగి పోతుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఒకరినొకరు ప్రేమించాలి. ప్రేమించటమంటే లోకసంబంధమైన ప్రేమలు కాదు. స్వామి చెప్పాడని ఈ దుర్మార్గములో ప్రవేశించకండి. అందరియందు వున్న ఆత్మ ఒక్కటే అనే సమత్వముతో ప్రేమించాలి. సాధనలు చేయకపోయినా ఫరవాలేదు. ఆ ప్రేమయే వున్నతస్థాయికి దారి పోతుంది. ఎవరిని బాధించకుండా చూచుకోండి. ఎవరిని బాధించినా దైవమును బాధించినట్లుగా భావించండి. కనుక ఈ విధమైన సమభావమును పెంచుకుంటే ఇదే ఏకత్వతకు మూలకారణము. ఏ పని చేసినా లోపలనైనా బయటనైనా నామస్మరణ చేయండి. నామమే ఈ సంసారసాగరమును దాటించే నావ. తుచ్ఛమైన, బలహీనమైన మాటల చేత యేమాత్రము ప్రయోజనము లేదు. కాలము భగవత్స్వరూపము. Don't waste time. Time waste is life waste. Time is God. ఈ దైవత్వమును మనము చక్కగా విశ్వసించి ఆ కాలమునే భగవత్స్వరూపముగా విశ్వసించాలి.